

# РЕШЕНИЕ

№ 5362

гр. София, 13.10.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,**  
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Николай Ангелов**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4705** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на П. ВБ О.,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.“, [улица], чрез управителя А. П. С., срещу Решение No ПО-79 от 04.05.2020 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) С., с което е оставена без уважение жалбата му вх.No 53-03-1275/27.04.2020 г. срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) NoC 200022-023-0000980 от 20.03.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“.

Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки поради противоречие с материален закон, необоснована преценка на фактите по случая и необсъждане на възраженията на жалбоподателя. Отделно се поддържа, че изложените от приходните органи съображения за налагане на обезпечителните мерки не сочат на обезпечителна нужда, тъй като не представляват нарушения на данъчното законодателство. Жалбоподателят счита, че с това обжалваните актове са немотивирани и бланкетни. Излага доводи за свръхобезпеченост, за нарушение на чл.195, ал.6 ДОПК и на последователността за извършване на обезпечения, както и, че наложената възбрана значително възпрепятства дейността му, тъй като препятства извършването на покупко-продажби на недвижими имоти. Сочи липса на мотивирано и обосновано искане за налагане на обезпечителни мерки. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него ПНПОМ.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., редовно призван не се явява и представлява.

СГП редовно призвана не се явява представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) NoP-2222042000636-020-001 от 03.02.2020 г. на ТД на НАП С. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задълженията му за корпоративен данък, данък върху представителните разходи и върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура, данък върху разходите за превозни средства, върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица и на местни и чуждестранни физически лица, данък върху доходите на чуждестранни юридически лица, данък върху доходите на физическите лица, окончателен данък на местни и чужденстранни физически лица по чл.37 и чл.38, ал.5 и ал.11 ЗДДФЛ, ДОО – за осигурители, вноски за здравно осигуряване – за осигурители и УПФ – за осигурители, да данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. Определен е тримесечен срок за извършване на ревизията, считано от връчване на ЗВР на 10.02.2020 г., т.е. до 10.05.2020 г. Със ЗИЗВР от 05.05.2020 г. е удължен срокът на ревизията до 10.07.2020 г. съгласно чл.114, ал.1 и ал.2 ДОПК. Със ЗИЗВР от 30.06.2020 г. и съгласно заповед за удължаване на срока на ревизията от изпълнителния директор на НАП, срокът на ревизията е удължен до 08.01.2021 г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения No P-2222042000636-039-001/07.02.2020 г. на Г. С. Б. - главен инспектор по приходите и ръководител на ревизия, възложено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) NoP-2222042000636-020-001 от 03.02.2020 г. до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е поискано налагане на предварителни обезпечителни мерки на жалбоподателя във връзка с възложената му ревизия. В него е посочено, че при извършени от ревизорите проверки било установено, че за периода от 2014 г. до 2018 г. ревизираното дружество е декларирало в ГДД по чл.92 ЗКПО отрицателни финансови резултати, т.е. данъчна загуба. Установено е, че притежава недвижими имоти, кораби, яхти и въздухоплавателни съдове и две банкови сметки, върху които е предложено да се наложи обезпечение, тъй като се очаква да бъде издаден ревизионен акт, с който да бъдат установени задължения, чиято събираемост да бъде затруднена. За предполагаем очакван размер на бъдещите вземания е посочен 50 000 лв. корпоративен данък и 9258.67 лв. – лихва за забава към 06.02.2020 г.

Издадено е ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. No С200022-023-0000480 от 12.02.2020 г. на П. Ц. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на жалбоподателя са наложени следните обезпечителни мерки: възбрана върху конкретно посочени недвижими имоти. Придобивната стойност на всички възбранени недвижими имоти възлиза на 64 029 лв/ стр.21 и сл/.

Във второ искане за предварително обезпечаване на задължения No P-2222042000636-039-002/10.03.2020 г. на ръководителя на ревизията е посочено, че при проверка в информационния масив на Агенция по вписванията и програмен продукт И. – Кадастър и имотен регистър на Република България е установено, че П. ВБ О. притежава недвижими имоти на балансова стойност от 1 136 647.77 лв. Тази балансова стойност е изведена да е посочена в отделна справка от И., която обаче

липсва по преписката, поради което и твърдението на органа по приходите е непроверимо. Предложена е промяна на обезпечителните мерки, която се налага поради непредставяне на част от изискваните доказателства и след извършен анализ на предоставени от задълженото лице (ЗЛ) договори за предоставени и получени заеми през ревизирания период. Като очакван размер на задълженията е посочен 1 000 000 лв. корпоративен данък и 136 647.77 лв. лихви за забава. Предложено е издаването на ПНПОМ, с което да се наложи “запор на ДМА и на посочените банкови сметки”/ терминологията следва посоченото в искането/.

Издадени са четири броя ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. No 7255/20.03.2020г., № 7256 от 23.03.2020 г. и изх. No 7257 от 25.03.2020 г. И № 7259/27.03.2020г, с които на жалбоподателя са наложени следните обезпечителни мерки: възбрана върху конкретно посочени недвижими имоти. В тях е посочено, че се издават по мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения No P-2222042000636-039-002 от 10.03.2020 г.

С обжалваното ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. No изх. No C200022-023-0000980 от 20.03.2020 г. на П. Ц. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., отново е наложена възбрана върху недвижими имоти на обща балансова стойност от 215 120.40 лв. Общата придобивна и балансова стойност на възбранените имоти с горепосочените ПНПОМ възлиза на 1 130 855.95 лв.

За да потвърди ПНПОМ No 980/20.03.2020 г. с обжалваното решение No ПО-79 от 04.05.2020 г., горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите, в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 и ал.3 ДОПК. Посочил е, че публичният изпълнител, в условията на обвързана компетентност, възприема доводите на ревизорите за предполагаемия размер на бъдещите публични задължения. Тъй като в случая този предполагаем размер бил особено голям, това обосновавало извод, че неговото събиране ще бъде значително затруднено.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентния орган – директорът на Териториалната дирекция на НАП - С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 ДОПК 14-дневен срок.

Правната норма на чл.121, ал.1 ДОПК, въз основа на която е наложено процесното обезпечение, урежда възможност за органа по приходите, в хода на висяща ревизия или при издаване на ревизионния акт да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Визираната цел на предварителните обезпечителни мерки съответства на тяхната роля, посочена и в чл.195, ал.2 ДОПК - обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено.

Уредената в чл.121, ал.1 ДОПК възможност за налагане на ПОМ е израз на засилена законодателна защита към публичния интерес да не бъде затруднено събирането на евентуалното бъдещо публично вземане, но това не изключва задължението на публичния изпълнител да направи преценка за наличието на обезпечителна нужда. Тази преценка – дали ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, предполага съпоставка между предполагаемия размер на бъдещото задължение и материалните активи на бъдещия длъжник. При нея винаги се държи сметка за баланса между двата насрещни интереса, както изискват принципите на пропорционалност и съразмерност, намерили израз в нормите на чл.195, ал.7 ДОПК и чл.442а ГПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК. Според настоящия състав на съда законното изискване в чл.121, ал.1 ДОПК за мотивиране на искането на приходния орган е израз именно на необходимостта от обоснована преценка между размера на бъдещото задължение от една страна и имущественото състояние на длъжника от друга. Въз основа на нея и при наличие на категорични данни, че размерът на бъдещите публични задължения надвишава имуществото на лицето може да се направи обосновано предположение за затруднение или невъзможност за събиране на бъдещите вземания като защитим публичен интерес.

В случая, не е налице подобно мотивирано искане. В искане за предварително обезпечаване на задължения No P-2222042000636-039-002/10.03.2020 г. е посочен размер на установеното при проверка в АВ имуществено състояние на ЗЛ, а именно 1 136 647.77 лв. Прави впечатление, че предполагаемият размер на бъдещите публични вземания е посочен в искането в същия размер 1 000 000 лв. главница и 136 647.77 лв., без този размер да е обоснован по какъвто и да е начин. И в двете искания на ръководителя на ревизията не е посочен предполагаем произход на бъдещите публични задължения, доколкото именно това е целта на фактите и обстоятелствата, които се установяват в хода на ревизионното производство. След като публичният изпълнител е обвързан от посочения от ревизорите предполагаем размер, то последният трябва да бъде обоснован и мотивиран. В тази насока искането не съдържа мотиви, а напротив – очевиден данни, че размерът на бъдещите задължения се напасва към размера на установеното имущество на задълженото лице. Отделно от изложеното твърдението на органите по приходите, че балансовата стойност на недвижимите имоти се извеждала от справка И., приложена към мотивираното искане е необосновано. Ако действително подобен вид справка е била налична, то същата е следвало да се намира по преписката, а това не е сторено от органите по приходите. В тази насока не е имало пречка, доколкото между първите обезпечителни мерки и предложените по настоящем в ПНПОМ № 980/20.03.2020г и издадените след него още 4 броя ПНПОМ, е минало близо месец, то и органите по приходите не е имало пречка да съберат данни за данъчната оценка на тези имоти, по голямата част от които са в една и съща община, а и периода от време съвпада с облагането с местни данъци и такси, т.е съответната община би издала без забавяне данъчна оценка на имотите, за да се извърши и преценка на обезпечителната нужда. Това най малкото е било нужно, тъй като по голямата част от имотите са закупени през 2006г и до налагането на обезпечителната мярка са минали близо 14 години което налага и преценка за действителната стойност на имотите.

Обосновани са доводите на жалбоподателя, че част от посочените в искането на ръководителя на ревизията факти и обстоятелства са неотнормирани при преценката на обезпечителната нужда, а именно лицето декларира отрицателни финансови

резултати, не притежава МПС и назначени на трудов договор лица, не представя доказателства. По отношение на последното обстоятелство искането е взаимно противоречиво. От една страна в него е посочено, че лицето не представя доказателства, а от друга страна – че лицето е представило справка – образец No 1 за наличните активи, както и договори за предоставени и получени заеми. Липсва анализ на последните, както и на връзката им с предполагаемия размер на бъдещите задължения. Това поставя под съмнение мотивираността, както на искането на ръководителя на ревизията, така и обосноваването на обезпечителната нужда в оспореното ПНПОМ No 980/20.03.3020 г.

Очевиден е стремежът на публичния изпълнител да наложи възбрана върху всички притежавани от оспорващия недвижими имоти, което се установява от посочените по-горе издадените спрямо жалбоподателя няколко броя ПНПОМ. При липса на обосноваване и мотивираност по отношение на размера на предполагаемите бъдещи публични вземания наложеното обезпечение върху цялото имущество на бъдещия длъжник навежда на непропорционалност и несъразмерност на мярката в нарушение на чл.121, ал.3 ДОПК чл.195, ал.7 ДОПК. Липсата на обосновани данни за размера на бъдещите публични вземания прави наложените обезпечителни мерки несъразмерни по смисъла на чл.195, ал.7 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.3 ДОПК обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. В случая, върху цялото установено имущество на длъжника са наложени обезпечителни мерки, което неминуемо води до извод, не само за затрудняване на дейността му, но и за нейното цялостно възпрепятстване в противоречие с декларираната цел по чл.121, ал.3 ДОПК. В обжалваното ПНПОМ No 980/20.03.3020 г. са преповторени мотивите на ръководителя на ревизията, но същото не съдържа собствен анализ на обезпечителната нужда. Това е така не само поради липсата на обосноваване на размера на бъдещите публични вземания, но и поради непосочване на други действия на длъжника, които да указват, че той умишлено се освобождава от активи, които могат да послужат за удовлетворяване на публичните задължения. Установи се, че от доказателствата от преписката не се установява твърдението на органите по приходите, че оспорващият не представя доказателства. Твърдението, че е направен анализ на представените договори също е голословно, тъй като такъв анализ липсва. Визираната липса на МПС и на назначени лица не е указание, че длъжникът ще възпрепятства събирането на публичните вземания. Изложеното сочи, че в обжалваното постановление не е обоснована и мотивирана обезпечителната нужда. Както в него, така и от сезиращото искане на ръководителя на ревизията и от приложената преписка не се установяват конкретни данни, че с действията си задълженото лице ще направи невъзможно или ще затрудни събирането на публичното задължение. Напротив, твърденията на приходните органи, че се очаква да бъде издаден ревизионен акт, с който да бъдат установени задължения, чиято събираемост да бъде затруднена, са изцяло голословни, общи и неподкрепени с конкретни факти относно поведението на длъжника. Обикновено до такъв извод се стига след съпоставка между размера на задълженията и активите на лицето, но в случая това е обективно невъзможно поради необосноваване и немотивираност на

този размер. В тази връзка следва да се ценят и представените от жалбоподателя чрез неговия процесуален представител два броя справки, генерирани от интернет страницата на НАП на 05.10.2020г, които удостоверяват, че О. П. ВБ няма задължения по ЗКПО, ЗДДФЛ, задължения за социални и здравни осигуровки, като единственото му задължение е за имот в [населено място] за МДТ в размер на общо 74,75 лв/стр. 48,49%. Ето защо, като е приел в обжалваното решение No ПО-79/04.05.2020 г., че публичният изпълнител е направил обоснован извод, че в хода на ревизията ще бъдат установени публични задължения в размер на 1 136 647.77 лв., чийто значителен размер е указание за обезпечителна нужда, горестоящият орган е приложил неправилно относимите норми на чл.121, ал.1 и ал.3, чл.195, ал.2 и ал.7 ДОПК. Неоснователно възражението на ответника за липса на свърхобезпечение, тъй като общият размер на възбранените имоти не покрива бъдещата стойност на задълженията. От една страна, такава обоснована и мотивирана бъдеща стойност няма, а от друга страна – в нарушение на чл.121, ал.3 и чл.195, ал.7 ДОПК е възбранено цялото имущество на длъжника.

По изложените съображения е оспорването е основателно и следва отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него ПНПОМ.

Воден от гореизложеното, Административен съд София град, III отделение, 13-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. ВБ О., [ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.“, [улица], чрез управителя А. П. С., Решение No ПО-79 от 04.05.2020 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) С., както и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) No С 200022-023-0000980 от 20.03.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: